

— Тю, да се не види макаръ, отидоха ми кокошчицитѣ!

— И нашитѣ се губятъ, — отвърща баба Крачуница, като се подпираше на тояжката си и ходѣше изъ двора.

Кога се доближи тя до купата и видѣ разхвърленитѣ кокоши пера, повърна се въ кѣщи и завика на синоветѣ си:

— Горчо, Мико, я идете, мама, до купата и вижте. Има цѣла купчина кокоши пера. Да нѣма нѣкоя гадина тамъ.

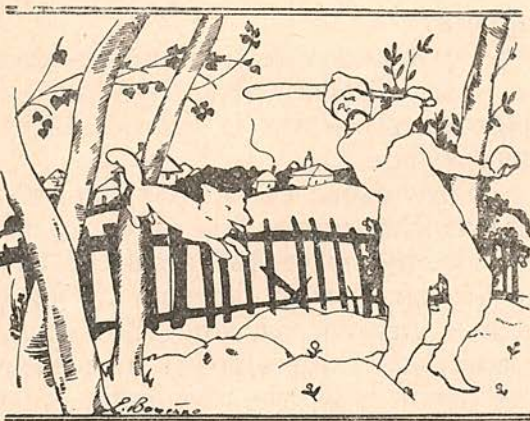
Тѣ отидоха и съ дълги колове почнаха да мушкатъ подъ купата.

Кума Лиса се намѣри на тѣсно. Отмѣсти се насамъ, нататѣкъ, а коловетѣ не я оставятъ на мира. Тя разбра, че лошо ще я сполети. Изскочи изподъ купата и хукна презъ двора. Горчо и Мико хукнаха следъ нея, като се развикаха.

Въ това време Пѣтлю ровѣше на боклука. Като видѣ кума Лиса, той хвъркна на стобора, изплѣска криле и завика:

— Дръжте я! Дръжте я! . . .

Кума Лиса прескочи плета и хайде у съседитѣ. Отъ тамъ въ втори дворъ, въ трети, че въ училищния дворъ. Ученицитѣ току-що излизаха отъ часъ. Развикаха се, спуснаха се следъ нея. А тя тукъ, тамъ, обиколи махалата. Мѣсто не може да си намѣри, да се скрие, ни да избѣга.

Забърка се. Търси края на селото, пъкъ то, като, че ли е безкрай. Обикаля, обикаля и все въ една и сѣща махала. Изплезила езикъ, бѣга, че се кѣса, а следъ нея цѣло село тича и вика. И, кога прескочи пакъ въ двора на дѣда Крачуна, той, както бѣше до плета, замахна съ дрѣновата си тояга и кума Лиса падна презъ краката му. Той повтори и потрети, додето Лиса престана да диша.

Д а ч о

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.

Стопанинъ-изда тель : Александъръ Спасовъ, ул. Бачо Киро № 12. Тел. 39-22